

PÍSEŇ 0836

Radujme se vždy společně

1. Ra - duj - me se vždy spo - leč - ně, vzdá - va - jí - ce chvá - lu vděč - ně

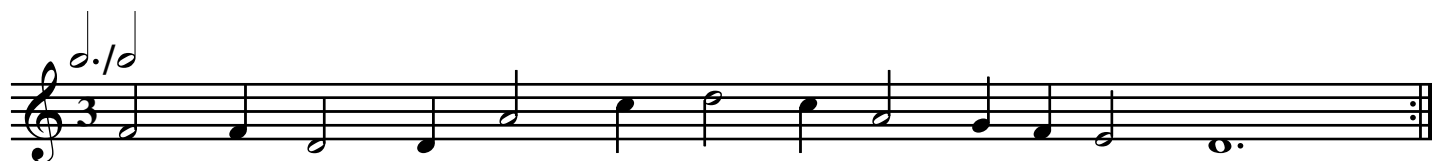
Bo - hu Ot - ci ne - bes - ké - mu, Sy - nu i Du - chu sva - té - mu,

2. že již ráčil pohlédnouti, / milostí svou k nám se hnouti /
v tyto časy nebezpečné; / zpívejme mu žalmy vděčné.
3. Vzbuzuje nám ku pomoci / vůdce věrné z bludu noci: /
ó Pane náš všemohoucí, / ved' i dál své dílo skvoucí!
4. Co jsi počal, Pane milý, / při nás z lásky, doved' k cíli; /
doufáme my v tebe, Pane, / že tvé dílo přece stane.
5. Obnov nám své sliby svaté, / slovem víry v srdce vsáté, /
pro milost to učin' svoji, / ať se lid tvůj v jedno pojí,
6. jenž jest velmi rozptýlený, / z cesty pravdy pomýlený; /
ó Pastýři předústojný, / dávej církvi pokoj hojný.
7. Rač se, Pane, přičiniti, / lidi ze sna probuditi, /
ať tvá pravda všechny bludy / rozptyluje vždy a všudy,
8. aby pravdu poznajíce, / nesloužili bludům více, /
nežli tobě jen samému, / Pánu Bohu jedinému.
9. Sám tys Pán nad pány všemi / i král nad nebem i zemí; /
ukrotiž, ó božský reku, / bouři ukrutného vzteku.
10. Dejž, ať tvoji vyvolení / z propasti jsou vychvázeni, /
račiž, Pane, prospíšiti, / pravdu v světě vyvýšiti.
11. Sešli k nám, ó Otče milý, / Ducha milosti a síly, /
abychom v tvé pravdě stáli, / všemu zlému odolali.
12. Dejž, ať v lásce trvajíce / i své bližní milujíce, /
pokoj Boží v srdcích máme, / v milosti tvé prospíváme,
13. naději se těšíc' jisté, / že nás všechny, Pane Kriste, /
ruka tvoje spolu spojí / tam, kde trůn tvůj věčný stojí.

T: Matěj Kunvaldský, [Piesničky], 1501 / Piesně chval Božských, 1541 / Kancionál, 1659 /
Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979
M: Kolínský kancionál, 1517 / Piesně chval Božských, 1541 / Kirchengeseng, 1566 / 2018

PÍSEŇ 0835

Kristus choť svou, církev svatou tak zamiloval

1. Kris - tus choť svou, cír - kev sva - tou tak za - mi - lo - val,
jak po - vě - děl sva - tý Pa - vel, že se za ni dal,

by mu by - la sva ----- tá, v kr - vi je - ho čis - tá ----- ,

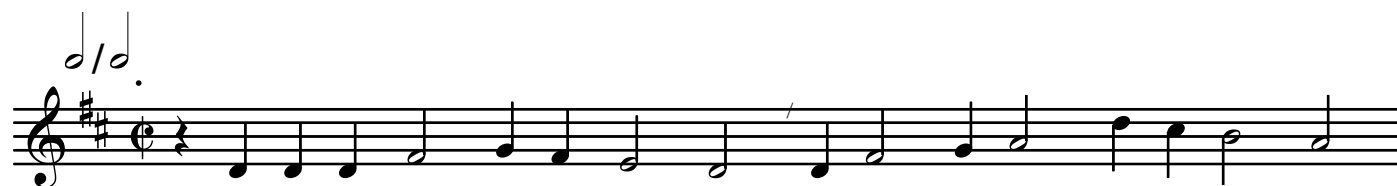
ja - ko pan - na krás - ná.

2. Chtěl ji míti, sobě vzíti za svou choť milou, /
ač ji hříšnou, poskvrněnou znal a nehodnou. /
Hle, jak věc to divná / od našeho Pána, / nikdy neslýchaná!
3. Byl ji přijal, s ní se svázal v smlouvě milostné, /
zasnoubenou, posvěcenou k milosti věčné /
v té své spravednosti, / plně nevinnosti, / do konce v stálosti.
4. Již ji přijal, s ní se svázal v smlouvě milostné,
očistil a posvětil ji k milosti věčné,
v té své spravednosti, nezlomné věrnosti do konce v stálosti
5. Co starého, nesličného při ní kdy vidí, /
vše spaluje, hřích shlazuje, aniž ho váží /
pro své s ní spojení, její v něm trvání, ducha obnovení.
6. Aj, toť milost, k nám horlivost Krista milého, /
láska drahá, prokázaná Boha pravého! /
Blaze, kdo ji mívá, / ten v Bohu přebývá, / zálibu v něm Bůh má.
7. Nad toto dvě: Krista, církev, nic milejšího /
není v nebi ani v zemi nic vzácnějšího; /
předrahe spojení, / s Bohem sjednocení, / divné utěšení.

T: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1561 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2020
M: Illustratam venustate sociam soli / Vyšehradský sborník, c.1460/70 /
Písně chval Božských, 1561

PÍSEŇ 0841

V sjití tomto pravme sobě

1. V sji - tí tom - to prav-me so - bě, ja - cá ra - dost v Pá - ně do - mě,

ja - cá hoj - nost u - tě - še - ní, ne - do - stat - ků žád-ných ne - ní.

2. Je v něm svornost a jednota, láska, milost i dobrota, /
sláva, moudrost, vzácné jmění, nade všechno pomyšlení.
3. Je v něm zdraví, sličnost, krása, / mladost, síla, pravda, spása, /
pokora i úcta s bázní, pokoj věrným darovaný.
4. Ejhle, obcování svatých, / Duchem pravdy v světě vsátých, /
církve Boží vyvolené, / po všem světě rozptýlené.
5. Chválíce jej všichni spolu, / zpívají mu píseň novou. /
Bratr bratra mile vítá, / silný mdlého neodmítá.
6. Radost má druh z druhu svého, / jako by vše bylo jeho, /
a co dobrého kdo vidí, / přeje jen a nezávidí.
7. V lásce, víře i v naději / jednotou se svatou skvějí, /
co kdy jedny potká zlého, / želí všichni jako svého.
8. Z toho svazku nevypadnou, / v milování nevychladnou; /
ač vzdáleni v světě žijí, / stejně jim vždy srdce bijí.
9. Pospěšme tam, bratři milí, / dokud máme k tomu chvíli, /
do té svatých společnosti, / kde je vždy a všeho dosti.
10. Pomoz nám všem, milý Pane, / ať i z nás tam každý stane, /
v oné slávě nevadnoucí, / kde vše slavné jest a skvoucí.

T: [Písně], 1522 / Kancionál český, 1559 / Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník
žalmů a písní duchovních, 1877 / Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
M: Písně chval Božských, 1561

PÍSEŇ 843

Všech věků mocný Králi

1. Všech vě - ků moc - ný Krá - li, Je - ží - ši Kris - te náš,
tě v srd - cích věr - ní chvá - lí, v nich při - by - tek svůj máš. Ač v ne - bi

s Ot - cem svým pře - bý - váš ja - ko vlád - ce a Pán mi - lo - sti - vý,

však v Du - chu svém jsi blíz - ký všem srd - cím po - kor - ným.

2. Uprostřed světa všeho / církev shromažďuješ /
a dary Ducha svého / i dnes obnovuješ. /
Tak zjevuješ se sám, / náš Pane, vždy když skláníš / se ve své lásce k nám. /
Jsi hoden cti a slávy, / buď chválen, uctíván.
3. Rozličné dary dáváš / svým věrným k spasení, /
do srdce zákon vkládáš / své vnitřní proměny. /
To nové zrození / ze služby slova tvého / a z Ducha pramení /
ve společenství věrných / tvému nařízení.
4. Je naděje v tom stálá, / pevně založená /
a jako tvrdá skála / slovem potvrzená; /
účast opravdová / na Kristu v jeho církvi / naději nám dává /
na slavný život nový, / jenž věčně zůstává.
5. Již nepatří moc žádným / v světě pokušením, /
by svedla ty, kdo dávným / věří zaslíbením; /
i v jejich zemdlení / jsou mocně slovem Páně / v srdcích povzbuzeni, /
v častém pochybování / mají posílnění.
6. A dokud v Kristu máme / svou skálu jedinou, /
v naději přijímáme / milost a spásu svou. /
Když Pána vítáme / v hlubinách srdce svého, / ve víře trváme, /
tu zachránce mocného / v Bohu věrném máme.

T: Martin Abdon / Ludvík Bohumil Kašpar, Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 /
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: Gantz neue geystliche teütsche Hymnus, 1527 / Piesně chval Božských, 1561

PÍSEŇ 0833

Církev svou svatou obecnou

1. Cír-kev svou sva - tou o - bec - nou, tu Kris - to - vu choť pře - mi - lou,

shro-maž- d' u - je Bůh z mi - lo - sti, při- vá - dí do ra - do - sti

2. a dle svého zaslíbení / k věčnému v Kristu spasení /
vybírá z národů, z lidí, / ty, jak jemu se vidí.
3. Kdo přijímají od něho / působením slova jeho /
v Kristu nové své stvoření / a druhé narození,
4. ty on vírou obdaruje / a láskou svatou spojuje, /
ustavuje i v naději, / by stáli vždy pevněji.
5. Tak jim v Kristu požehává, / v duchovních darech vzdělává, /
aby se v nich utěšili, / svou moudrost rozhojnili.
6. Jsou oni vpravdě jeho chrám, / kde přebývat chce věčně sám, /
jako host jim nejvzácnější, / ochránce jejich duší.
7. Nuž, žádejme Pána Boha, / ať nám k tomu sám pomáhá, /
bychom v řadách věrných stáli / a v pravdě setrvali.
8. V našich mdlobách buď posilou, / ať činíme vždy vůli tvou, /
v tom dávej nám vytrvatí, / s tebou vždy přebývati.
9. Pak po zdejšíh živobytí / ať vejdem v odpočinutí, /
kteréžs milým svým připravil, / aby ses v nich oslavil.

T: Piesně chval Božských, 1541 / Kancionál, 1659 / Rostislav Nechuta,
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
M: Kolínský kancionál, 1517 / Piesně chval Božských, 1541 /
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

PÍSEŇ 0837

Slunce pravdy, milosti

1. Slun - ce prav - dy, mi ----- lo - sti, ze tmy již nás

vy ----- pro - sti, bu - diž svět - lem cír - kvi své, ať svět po - zná

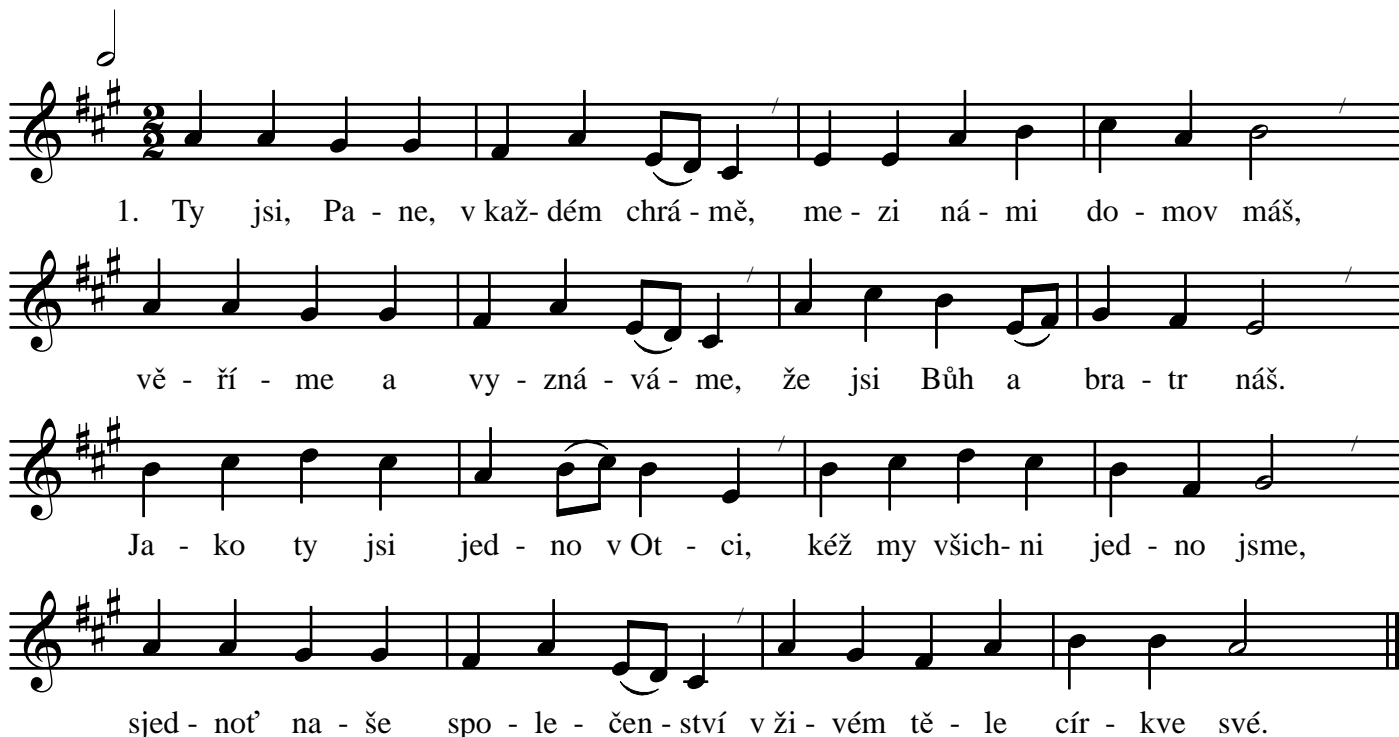
jmé - no tvé. Již smi - luj se.

2. Probud' mrtvé křesťany / z ospalého klímání, /
všude zjevuj slávu svou, / ať jdou všichni za tebou. / Již smiluj se.
3. Nejednotu naši znáš, / proto nás v ní nenecháš. /
Hledej všechny zbloudilé / jako pastýř ovce své. / Již smiluj se.
4. Otvírej národům / brány tam, kde tvůj je dům, /
světla svého všechnu moc / dej jim ve tmě na pomoc. / Již smiluj se.
5. Poslům svým dej sílu již, / aby nesli víry kříž, /
dej ať slavně sklízejí / tam, kde seli v naději. / Již smiluj se.
6. Co chceš jednou dáti všem, / dej nám víry pohledem /
zahlédnouti v tento čas, / do boje když stavíš nás. / Již smiluj se.
7. Chválu tobě napořád / chceme dnes a vždycky vzdát. /
Jak jsi jeden ve třech sám, / dávej jednotu i nám. / Již smiluj se.

T: podle Johanna Christiana Nehrunga, Christiana Davida a Christiana Gottloba Bartha
Otto Riethmüller, Ein neues Lied, 1932 / Rudolf Šimša, Evangelický zpěvník, 1979
M: *Der reich Man war geritten*, nápěv německé světské písně / *Der fünffte Theyl
schöner [...] Liedlein*, 1556 / *Piesně chval Božských*, 1561 /
Písň duchovní evanjelistské, 1564

PÍSEŇ 0839

Ty jsi, Pane, v každém chrámě

1. Ty jsi, Pa - ne, v kaž - dém chrá - mě, me - zi ná - mi do - mov máš,
vě - ří - me a vy - zná - vá - me, že jsi Bůh a bra - tr náš.
Ja - ko ty jsi jed - no v Ot - ci, kéž my všich - ni jed - no jsme,
sjed - noť na - še spo - le - čen - ství v ži - vém tě - le cír - kve své.

2. Nejen chlebem člověk žije, / živ nás, Pane, slovem svým, /
mrtvé křísí, uzdravuje, / zjasní v duši každý stín. /
Chceme vyjít za tvým hlasem, / slovo v život uvádět, /
aby každý tvor byl spasen, / celé lidstvo, celý svět.
3. Láska tvoje do krajnosti / rozdává se bratřím svým, /
vlévá milost za milostí, / ruší dluhy starých vin. /
Co my, hříšní, dát ti smíme? / Málo pojme lidská dlaň. /
Sami sebe nabízíme, / všechno naše tvým se staň.
4. Při zázračném nasycení / utišil jsi lidský hlad, /
také my jsme připravení / z tvého stolu pokrm brát. /
Vejdí k nám a dej nám ožít / v síle svého života, /
dej, ať září z dětí Božích / radost, láska, jistota.
5. Posílal jsi učedníky, / kam jsi toužil přijít sám, /
přijmi, Ježíši, mé díky, / že i já jsem k dílu zván. /
Nepůjdeme domů sami, / tebe smíme bratřím nést. /
Zůstaň, Pane, stále s námi, / buď nám světlem, cestou cest.

T: Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988

M: Mikuláš Schneider-Trnavský, Jednotný katolický spevník, 1937

PÍSEŇ 0840

Bez bázně smí tvá církev, Kriste

1. Bez bá - zně smí tvá cír - kev, Kri - ste, na ská - le
Lid svůj ne - vy - dáš zká - ze ji - sté, chceš mi - lost
pev - né v to - bě stát.
svou vždy za - cho - vat. Pro vše - chny věr - né
tvůj slib pla - tí: "Já jsem tu s vá - mi v kaž - dý čas".
Až ve dnech stras - tí k nám se vrá - tíš, po - mo - cí
buď i si - lou zas.

2. Své církvi v hloubi svého slova /
dáš najít poklad nejdražší, /
i v trápeních zní stále znova /
zvěst, která stíny zaplaší. /
S radostí ctíme blízkost tvoji, /
Ježíši, Spasiteli náš, /
tvá moc nás bude chránit v boji, /
svou láskou náš strach přemáháš.
3. Bez bázně smí tvá církev, Kriste, /
na skále pevné v tobě stát. /
Lid svůj nevydáš zkáže jisté, /
chceš milost svou vždy zachovat. /
Když s důvěrou tvé stádce, Pane, /
se ve tvém jménu shromáždí, /
všem pokorným tvůj kříž se stane /
navždy znamením vítězným.

T: Charles Leberecht Pfender / Louange et prie`re, 1938 / Miloslav Esterle 2018

M: Henri Lauth, Louange et prie`re, 1938 / 2018

PÍSEŇ 0842

Věčně krásný Stvořiteli moří

The musical score is written in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 4/4 time signature. The melody is simple and repetitive, with lyrics written below the notes. Chord symbols are placed above the staff to indicate accompaniment. The lyrics are in Czech and describe the beauty of the sea and the creator.

D e A7 D fis D
Věč-ně krásný Stvoři - te - li mo-ří, k to-bě ply-ne ře-ka za ře - kou.

D E D A D F A7
Kap-ky ro - sy, kte-ré v slunci ho-ří, sví- tí jim na ces-tu da- le - kou.

D e A7 D fis D
Kap-ky ro- sy tvé-ho po- žeh - ná - ní za- vla- žu - jí všechny mo- je dny

D E D h E Fis H7
a já si je ve svém srdci chrá-ním pro dnešek i pro den po-sled- ní.

E fis H7 E gis E
A můj bra-tr a má ses-tra ta-ké, sbí- há- me se k to- bě ze všech stran,

E Fis E H E G H7
my jsme tvo-je ře- ky kři- vo - la- ké, ty jsi těch řek cíl a o - ce - án.

E fis H7 E gis E
Nejsme však jen ře- ky, kte- ré plynou, ří - dí - me je po-dle vlastních sil.

E Fis E H D E
Pomoz nám, ať ni- kdy na- ší vi- nou žád-ná ře- ka ne-mi-ne svůj cíl.

T: Václav Renč, Svítá, 1992

M: Jan Václav Renč, Svítá, 1992 / Hosana, 1993

PÍSEŇ 0834

Jeden Pán, jedna víra

1. Je- den Pán, jed- na ví - ra, je- den křest po - jí nás, tvo-ří - me jed-no tě - lo,

sly- ší - me Kristův hlas: Ot - če, ať jsou jed - no, jak ty ve mně, ať jsou svět-lem

svě - ta, so - lí ze - mě.

2. Pomáhej, Duchu lásky, odpouštět a jít vstříc, /
pomáhej, Duchu pravdy, poznávat stále víc, /
že je Kristus jeden, nerozdělen, /
že je hlavou církve a my tělem.
3. Církev tvá ať se stane domovem lidem všem, /
místem, kde jsme si blízcí v Ježíši, bratru svém, /
kde se svátek lásky stále světí, /
kde se sdílí všechny Boží děti.

T: Josef Hrdlička, Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988
M: Petr Eben, Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988